

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus oratione sua ad Patrem coeleste[m], quænam suos electos docuerit
Con. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

IESVS ORATIONE SUA AD PATREM COELESTEM, QUAMAM SUOS ELECTOS DOXERIT. Concio VI.

Esaie 60.
Phil. 2.

Oratio hæc
Iesu quanta
humilitatis
fuit.

Oratio quanta
humilitate ac reuerentia fieri debeat.

Ceremoniarum irrisores, erubescant.

Christus quantum Deum præ omnibus honorauerit semper.

Blasphemiarum crimen quod iniuste Christo impostum.

Ioan. 10.
Ioan. 19.
Lucæ 22.

Matth. 26.

Christi potentia quam terribilis sit demonibus
Marci 5.

Ille cuius adorantur vestigia, quomodo scriptum est, *venient & adorabunt vestigia pedum tuorum*: ad cuius nomen vbicunq; fuerit auditum, *omne genu flexitur, celestium, terrestrium & Infernorum*: cuius Maiestati Angeli, Archangeli, Virtutes, Dinationes, Throni, Principatus, Potestates, Cherubin, ac Seraphin inclinant: quem in terris Principes, Reges, Imperatores, Prælatiq; vniuersi adorant & tremunt: cuius potentiam, imperiumq; Cæli ac terra contremiscit, hic genibus flexis, in faciem procidit super terram: atque humiliando se, orat supplex ad Patris sui colendissimam maiestatem. Expende iam hæc verba, & vide, sit ne miserabile, Dominum maiestatis omnipotentem, qui verbo creauit omnia, qui omnia regit & gubernat, videre in facie super terram, supplicem afflictumq; tui causa, & ad Patrem pro se orantem? Vide diligenter & attende, quanta humilitate, quanta reuerentia quoque tu ad orationem accedere debeas coram diuina maiestate, cum sis homuncio vilis, vermis, cinis & puluis. Certè Dominus Iesus, Deus & Dei filius, patri hanc (vt vides) reuerentiam, hunc latræ cultum exhibet. Erubescant igitur qui ceremonias omnes tam religiosas irrident, quandoquidem in Patris honorem tam studiosè ijs Christus vsus est.

Certè non fuit vlla creatura, quæ tantam reuerentiam, quæ tantam subiectionem, quæ denique parem cum Christo honorem latræ vè cultum Deo exhibuerit. Nemo inquam Deum Patrem, quomodo Christus, magnificauit: nemo tantum illi honoris obtulit, & tamen blasphemiarum ab iniquis accusabatur: imò hoc solum fuit, quo coram turba Scribæ & Pharisei Pontificesq; ac seniores Christum infamare, quovè fauorem & gratiam turba ab eo nitabant auertere, quia blasphemiarum eum infamabant, dicentes quod contra Deum se erexerit, quod Dei se filium dixerit: vnde necesse foret, illum iuxta legem mori. Inde enim turba mota, illum lapidare volebant, inde Pontificibus instructa, ante Pilatum clamabant: *Crucifige*. Pontifices enim cum nullam haberent mortis causam, quam alligarent apud Pilatum, quod suo diceretur loco, Iesum introduxerunt in concilium: & adiuratione super eum facta, extorquebant vt se filium Dei atque Christum confiteretur. Quod dum esset confessus, mox illi blasphemiarum crimen imposuerunt: & hoc illi pro causa mortis, quam sufficere iudicabant, intulerunt, dicentes: *Eccè adisti blasphemiam. Quid vobis videtur? dicunt omnes: Reus est mortis*. Nequam Dominus Iesus erat propterea reus mortis, quod id quod verum erat, hoc est, quod se Dei filium faebatur: quin potius illi in concilio hoc contra Iesum congregati, blasphemiarum erant & morte digni, quia Christum ad id viliter tractabant blasphemantes. Christus quoque, si possibile fuisset, vt se filium Dei negasset enormiter blasphemasset. Sed hoc longè abest à Christo, qui Patrem suum honorauit præ omnibus. Deinde Christi potentia quam sit demonibus quoque terribilis, quantumq; inferni hanc formident potestates, imò quam tremantes nomini eius sancto genua incuruent, quamuis non diligant, ex energumeno illo constat, quem, Euangelista teste, demonum legio obsederat. Hic enim tanta liceret ferocitatis, vt neque

cate-

catenis ferreis teneri, neq; cippo posset ligneo constringi, solutus tamen tenentium se manibus, dum Christo occurrit, ad eum illum non laetit, ut etiam adoratum roget, ne se torqueat, neq; extra regionem se expellat. Itaque hic cum omnibus alijs ad eum factus esset terribilis, ut nemo non metueret illac transire, vbi illum nouisset morari, morabatur autem in mortuorum sepulchris & iugis montium: procidens tamen ante Christum, ipsum adorat. Metuebat enim Dominum, quamuis à nemine non alio ipse formidatus. Neque enim Iesu ignorabat potestatem, cuius agnouerat maiestatem atque virtutem, quandoquidem Dei altissimi nominat filium: adiurandoque illum rogat, ne se torqueat. Torquebat verò semetipsum quotidie lapidibus tundens. Demum Christus quam sit in omnia potens, quamque elementa, mare & venti obediunt illi, testatur quod super mare ambulauerit, quod discipulis in mari periclitantibus ac trepidantibus, ipse & ventis & mari imperarit, dicens: Obmutescite, quod tempestatem verbo sedarit, quod Petrum denique super undas iusserit maris incedere, hac inquam omnia nonne illius omnipotentiam satis manifestant? Hic igitur omnipotens qui solo verbo creauit omnia, qui nutu vniuersa gubernat, in quo omnia subsistunt, & qui omnia continet: qui etiam si vellet, subito vniuersa perirent: & quomodo ex nihilo sunt, in nihilum redigerentur: rursusque quoties vellet, quae fuerant, ex nihilo eadem posset reparare, singula quoque in locum & ordinem suum quem ante habuerant, reponere: hic, inquam, quasi omnino foret infirmus ac impotens, orat. Orabat autem Patrem, si possibile sit, transire à se calix iste, passionem calicem vocans. Nam licet secundum naturalem sensitiuumque appetitum vehementer paueret & horreret passionem, cuius gratia hic orabat à se tolli calicem, si possibile foret: hoc est, si deceret congrueretque, ut alio genus humanum redimeretur modo, ne se pati ac mori foret necessum: nihilominus tamen quia ardentem passionem iuxta appetitum rationalem sibiuebat, quomodo sitiens vehementer cupit potum, ideo passionem nominat calicem, quia iuxta rationem rationalemque appetitum, vehementer pro salute nostra illum bibere desiderabat. Huius rei gratia adiungit orans: *Veruntamen non quo ego volo*, iuxta sensualem appetitum, quem tibi subijcio: *sed quod tu vis*. nam iuxta voluntatem hanc rationalem ego id ipsum quoque tecum volo. Fuit autem ad eum oratio hac cordi atque serio, ut ter licet eam ad discipulos iturus interrumpere, ter tamen quoque ad eandem rediens, quod ante orauerat iterum oraret.

Omnipotē-
tiam Christi
quomodo
elementa
sunt testata.
Matth. 8. 24.

Matth. 26.

Calicē cur
nominetur
passionem
suam Chri-
stus.

Oratio hac
Christi quā
fuerit serio-
sa.

Precatio pro confidentia in Deum habenda.

Benignissime Iesu, da nobis in omni pressura per orationem & fidem ad te confugere, in te solo confidere, tuo nos beneplacito resignare: omnia cum gratiarum actione, tam tristia, quam lata, de manu tua suscipere, atque perseruisime nos tua prouidentia committere ac resignare, qui es benedictus in aeternum, Amen.

DE

ARGVMENTVM.

Qui alijs animi largitur fortitudinem ac strenuitatem, hic trepidat: secumque colluctans, in agone mentis constituitur. Et licet in maxima tunc esset ipse tristitia ac pressura constitutus, & orationi vacaret sedulo, tamen ceu oblitus sui, tristitiam sibi suorum præfert adeo, ut intermissa oratione, ter eat eisdem consolatum.

*IESUS FORTISSIMUS OMNIUM, CUNCTISQUE
fortitudinem tribuens, ut velut infirmus constitutus sit in immenso agone mentis. Concio VII.*

Fortitudinē
esse Christi-
sum, qua
omnes serui
eius confort-
tamur.

Iosue 7.

Iosue quam
excellenter
à Deo con-
fortatus fue-
rit.

Iosue 10.

Iudic. 6.
Gedeoni
quanta diui-
nitus forti-
tudo data sit

Argumentum hoc duos continet articulos, puta quia fortissimus, alijque fortitudinem tribuens, in agone constituitur mentis: alius vero est qui in maxima constituitur pressura, quasi seipso posthabito suorum curat tristitiam. Vterque etiam articulus suum habet obiectum. Primum igitur articulum hoc modo explanabimus. Christum esse fortitudinem ac strenuitatem, hoc est, unde omnes alij eius serui confortantur atque animo robentur, clarum fieri facile ostendetur. Strenuitatem hic animi vocamus fortitudinem, qua suos Dominus bellatores, tum in veteri, tum in nouo testamento excellenter confortauit. Et ut Abraam, Dauid, reliquosque Domini bellatores intermittam, Iosue tantum & Gedeonem adducam: quorum ille post transitum Iordanis & expugnationem vrbs Iericho, cum exercitum missum ad expugnandam ciuitatem Ahi, fugit populus Israel hostes suos, & aliquot ex Israel cæsi sunt. Quamobrem Iosue afflictus animo est vehementer: scissisque vestibus, ac puluere super caput sparso, ante arcam Domini prostratus, orabat. Erat autem tunc cor omnis populi exterritum, & propter calamitatem quam acciderat, disfluebat sicut aqua fusa super terram. Confortauit igitur Dominus cor Iosue, plagæ huius indicans causam fuisse quorundam delictum: quo deinde expurgato, constituit eundem animo reddito victorem, & suorum hostium contemptorem. Et ut videas in quantam rursus sit animi fortitudinem post illam trepidationem priorem erectus, quantamve post hoc de Deo sumpserit fiduciam, lege quod pauld post in pugna contra quingentes Amorrhæorū sequitur. Nam dum hostes persequeretur atque ad hoc diem sibi videret deficere, soli ad occasum vergenti atque lunæ, extensa præcepit manum sistere gradu, nec mouere se de loco, aut luminis iubar subtrahere, donec plenam de hostibus expectam sumpisset vtrionem. Quod etiam factum est, ut dies vna duorum haberet dierum tempora, Deo ad præceptum hominis obediante. Porro post mortem Iosue cum populus Israel à Madianitis vehementer esset oppressus, qui in tanta ascenderant multitudine contra Israel, ut tantam se ad fugam à facie Madianitarum, spiritu induit fortitudinis, ut cum puero